

בס"ד יד' סיון ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 19: 23
 צאת השבת - 20: 15
 רבנו תם - 21: 10
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1159
 @ צוות הארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים
 לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת
 שיעורי הלוויין של הראשלי"צ **יצחק יוסף שליט"א**.
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" מוצ"ש עד 22: 14.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "דוניו ושיפחי"
 (זכריה ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת בהעלותך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלוויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21: 30
סגולה טובה להשתתף

א"ל נא רפא נא לה"
 ידוע שמי שמתפלל על חולה צריך להזכיר את שם
 החולה והנה רואים שמשה רבינו ע"ה לא הזכיר את
 שם החולה אחרותו מרים, ויש לומר בדרך רמז שהוא
 הזכיר את שם החולה כי "רפא נא" (332) בגימטריא
 "מרים", "ויובדד". (332=290+42). (חידושי משה)
"והאיש אשר הוא טהור ובודד לא היה" (ט' י"ג)
 "והאיש אשר הוא טהור" - אם ראית איש שהוא טהור,
 "ובדרך לא היה" - אות הוא שברך לא היה, כי אילו
 היה בדרך לא היה יכול להיות טהור... (החזקה מלובלין)
"והיו לכם לזכרון לפני אלוקים" (י' י')
 "והיו לכם" - רמז לדברי הרשות הגשמיים 'לכם' לכל
 צרכיכם, גם כשאתם עוסקים בדברים הגשמיים,
 "לזכרון" - תזכרו, "לפני אלוקים" - שאתם עומדים
 לפני ד'. (אמרי חיים)

מַעֲנֵי הַפְּרִשָׁה:
 ← מצוות הדלקת המנורה במשכן.
 ← טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
 ← פסח שני.
 ← המסע והחניה.
 ← פרשת המתאוננים.
 ← חטא מרים ועונשה.
"בהעלותך את הנרות אל מול פני המזורה"
 ולא מוזכר במה מדליקים, והרי ידוע שמדליקים
 ב"שמן זית זך כתית למאור". אומר היבן איש חי אם
 נתבונן במילוי האותיות של 'מנורה יוצא: מ'ים נ'ון נ'ו
 נ'יש ה'יה. בגימטריה יצא המילוי: מ=40, נ=56, נ=1, 6
 י=6, 310 ה=5 יחד = 417 הגמטריה של המילה -
"זית". וזה רמז נפלא.
"ויאמר משה לחבב בן רעואל ... לכה אתנו
והטבנו לך"
 משה רבנו מוזכר חמש פעמים לשון טוב ("והטבנו...
 טוב... הטוב... יטיב... והטבנו), נראה שיש בזה רמז
 לתורה שבה יש **חמשה חומשים**, והיא מקור הטוב
 בהיותה גילוי רצון ה' בעולם, שזה אולי רמזו בכך
 שהתורה נקראת טוב, ואין טוב אלא תורה.
"ובהקהיל את הקהל לתקעו ולא תריעו" (י' ז')
 מי שמבקש להוכיח את העם, **צריך לדבר אליהם**
במתק שפתיים. וזה: "ובהקהיל את הקהל לתקעו" -
 מלשון תקיעת כף באהבה וחיבה, "ולא תריעו" - **שלא**
תעשו אותם רעים וחטאים, כי אז לא יטו אוזן לדברי
 המוסר, אלא להוכיחם בדרכי נועם. (מגדנות לחזקיהו)
"ויאמר אלדד ומיידד מתנבאים במחנה"
 (מגילה י"ח) "מילה בסלע משתוקא בתרין". בהמשך
 לזה תרגום: אם דיבור שווה סלע (מטבע), שתיהן
 שווה שתיים. אם משה היה מדבר לסלע היה זוכה
 שאלדד ומיידד היו שותקים ולא מתנבאים. רמז שהקב"ה
 היה נותן למשה להכניס העם אם רק היה מדבר לסלע.
"ויחר אף ה' בם ויכר" (י"ב ט)
 חרון-האף לא האריך להתקיים ועד מהרה נגזר והלך
 ("ויכר" מוסב איפוא על "ויחר אף"), כפי שאמרו
 חכמינו: "וכמה זעמו - רגע" (ברכות ו').

ראשי תיבות של "אדם" הם: אברהם, דוד, משה:
 שלושה שהצטיינו במידת הענוה. אברהם אמר **"ואנכי**
עפר ואפר". דוד אמר: **"ואנכי תולעת ולא איש"**.
 הרחיק לכת בענוותנותו משה, שאמר: **"ונחננו מה"**. וכי
 היה משה תמים עד כדי כך, ולא ידע, שאיש מלבדו לא
 הגיע למדרגה גבוהה כזו, להיות מדבר עם הקב"ה פנים
 אל פנים? אלא נאמר על כך בספר "פענח רזא" - משה
 רבינו היה חדור מחשבה, שהגיע למדרגה בלתי רגילה זו
 לא משום שזכה לכך במעשיו, אלא משום שמן השמים
 ניתנה לו נשמה גדולה ונעלה, ושאלו ניתנה נשמה כזו
 לאחר, היה אף הוא מגיע למדרגה נעלה כזו.
 (צפנת פענח)

פִּנְת הַיְבֵיטִים וְהַפְּתוּגִים
כַּל הַפּוֹסֵל - בְּמוֹמו פּוֹסֵל =
 מִי שֶׁמְגַנֵּה אַחֲרֵים וּמוֹצֵא בָהֶם פְּגָמִים, פְּדָאִי
 לְבָדֵק אִם אֵינוֹ לְקוֹי בְּעַצְמוֹ בְּאוֹתוֹ פְּגָם.
דוגמה: לְדַבְּרֵי הַעֲתוּנָאִים, הַמְתְּלוּנְנֵת נֶגֶד הַשָּׁר עַל
 חֶסֶר יִשְׂרָאֵל, הַתְּנַהֲגוּתָהּ מְעִידָה עַל חֶסֶר יִשְׂרָאֵל.
מקור: כַּל הַפּוֹסֵל - בְּמוֹמו פּוֹסֵל [קְדוּשֵׁין ע]. (ניבוננו)

הסירו ממשול מרזב עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

קביעת טיפול רפואי סמוך ליום השבת

שאלה : האם מותר לקבוע ניתוח שבר או ניתוח קיסרי בימים הסמוכים לשבת?

תשובה : אדם שמחוייב לעבור ניתוח, האם רשאי לקבוע את הניתוח לימים הסמוכים לשבת, או שעליו לקבוע את הניתוח דוקא לתחילת השבוע?

הנה לכאורה, לגבי ניתוח שייכות שתי חששות.

כי מי שעובר ניתוח סמוך לשבת, בודאי עלול לסבול כאבים לאחר מכן בשבת. ועל ידי זה לא יוכל לקיים מצות עונג שבת כראוי. ועוד, שפעמים רבות מי שעובר ניתוח, יש לחלל שבת לרפואתו גם בימים שאחר הניתוח, ואם כן לכאורה יש להקדים את הניתוח לתחילת השבוע דוקא, כאשר הניתוח אינו דחוף.

דברי הגרש"ז? אורבך והאדמו"ר מליובאוויטש

ובאמת שכן כתב הגאון רבי שלמה זלמן אורבך ז"ל, בספר שלחן שלמה (אות ג, ועיין בשמירת שבת כהלכתה סימן לב אות לג וסימן לו אות ד), שבניתוח שאינו דחוף, כגון ניתוח שקדים, אם אפשר לקבועו בתחילת השבוע, בימים ראשון שני ושלישי, צריך לעשות כן, משום ביטול עונג שבת. ורק אם אין אפשרות אחרת, כגון שהיום של הרופא המומחה הוא דוקא בסוף השבוע, אז מותר לנתח גם בסוף השבוע, כי בודאי שהניתוח הוא צורך חשוב, ודינו כ"מקום מצוה", שהתירו לצאת לדרך אפילו בערב שבת.

והרב האדמו"ר מליובאוויטש זצ"ל, כתב בתשובה (שהובאה בספר הלכה ומנהג, ח"א סי' קכט), שמלבד מה שצריך לדחות את הניתוח משום ביטול עונג שבת, הרי מסתבר שיצטרכו לערוך בדיקות וטיפולים אחר הניתוח, ויבואו לחלל עליו את השבת, ולכן יש לדחות את הניתוח לתחילת השבוע. ובפרט כאשר המטפלים הם יהודים, ועורכים בדיקות על ידי חילולי שבת גם בדברים שאינם בגדר "פיקוח נפש", שאז בודאי שיש לאסור מן הדין עריכת ניתוח כזה קודם השבת. (ועיין עוד בשו"ת ציצ' אליעזר ח"ב סי' מג).

דברי מרן רבינו הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל

ולמעשה כתב הגאון רבי דוד יוסף שליט"א (בספר הלכה ברורה חלק יג עמוד שעב), ששמע מפי מרן זצ"ל, שיש לפסוק כדברי הגאון רבי שלמה זלמן אורבך ז"ל והאדמו"ר מליובאוויטש ז"ל, ולדחות או להקדים את הניתוח לימים הראשונים של השבוע, כדי להמנע מחילול שבת אם תהיה במצב של סכנה.

וכן לגבי ניתוח קיסרי "אלקטיבי", כלומר, ניתוח קיסרי הנקבע מראש, ואינו דחוף, כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (בספר חזון עובדיה שבת חלק ג עמוד שכב), שאם אין חשש סכנה, יש לדחות את הניתוח לאחר השבת, ולערוך בתחילת השבוע.

וכן השיב לנו מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל כששאלנו אותו בזה בהלכה למעשה לפני מספר שנים, שאין להקדים את הניתוח לראשית השבוע, ורק אם ניתן לדחותו, אז ידחווה לראשית השבוע שאחוריו.

וכל זה במקום שהניתוח אינו דחוף, שאם לא כן, הדבר בכלל סכנת נפשות, ואין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש.

ולסיכום : במקום שהדבר אפשרי, יש לקבוע כל ניתוח או טיפול רפואי מורכב, לראשית השבוע, לימים ראשון שני ושלישי.

מכל מלמד" השכלתו

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות"

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות"

לומדים מפסוקים אלו את דרך קבלת התורה מהר סיני אל גדולי הדור, וגדולי הדור שמעבירים את התורה שבכתב ואת התורה שבעל פה הלאה לכל תלמיד חכם ורב, והם מעבירים לכל עם ישראל את בנייתו ובריאתו של הבית היהודי בדרך התורה. לכן כל זוג הורים וכל יחיד חייב לקיים את הפסוק ואת התיבה "בהעלתך..." שזוהי הנשמה שנאמר "והגית בו יומם ולילה". והפסוק רומז לנו על בית המקדש שבעונותינו עדיין חרב וייבנה במהרה בימינו אמר. וכן בתי מקדש מעט שהם בתי כנסיות ובתי מדרשות של היום. בכל בית מחוייבים ההורים להקים את ביתם על אדני התורה כדי להמשיך את זרעם אחריהם בדרך הטובה והנכונה ביותר. לכן נאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". וכל אלו אינם שייכים בלי קבלת התורה לשמה הן בתורה שבכתב והן בתורה שבעל פה, שהם הדואגים הן לנשמה (הנרות) שנאמר בפסוק "נר ה' נשמת אדם" וכן לגוף (המנורה). ולומדים על זה המקבל את התורה ומקיימה וממשיך את שושלת עם ישראל ודרך סבא ישראל קדישא מהתיבה "הנרות" אותיות "תורה" והאות "י" רומזת לחמישים שערי בינה, שצריך לשאוף האדם לקבל ולהגיע דרך השיעור דשמיים. ומצד שני לומדים על אדם שלא זכה לקבל את התורה ואף לא שער אחד נפתח לו בחייו הרוחניים מהתיבה "הנרות" חסר האות "ו", שזהו ו' בסיון שבו קיבלו עם ישראל את התורה בהר סיני. צריך לקיים האדם את הפסוק "שיויתי ה' לנגדי תמיד", הכיצד יעשה זאת ללא תורה ומצוות וחסדים ומעשים טובים? לכן אומר הפסוק את התיבות "אל מול..." דהיינו צריך האדם לראות ולהתבונן ולחשוב תמיד שבורא עולם מולו רואה את מעשיו ושומע את דיבורו ויודע מחשבות ליבו, שנאמר בפרקי אבות "עין רואה ואוזן שומעת וכל דבריך/מעשיך בספר נכתבים". ולכן אומר הפסוק "בהעלתך" אותיות "על הכתב" שרומז על המשנה בפרקי אבות. לכן כל יחיד ובמיוחד ההורים צריכים זהירות יתירה במחשבתם בדיבורם ובמעשיהם. יש בביתם את התיבות "יאירו שבעת הנרות..." אלו הילדים הרואים והשומעים והמפנימים את אשר שמעו ראו וקיבלו בביתם, שני ההורים חייבים במצות החינוך זהו החיבור הגשמי והרוחני של ההורים ועלה בידם הנשמות הקדושות והטובות והזכות כדי לקיים את תכליתם ואת תפקידם. שתי דרכים הם לביצוע של כל אלה הנזכרים כאן. הראשון "דבר..." והשני "ואמרת..."

שפעמים מדברים עם הילדים בדיבור שהוא קשה כדי לחנך ולהוכיח ופעמים שאומרים באמירה רכה ונעימה, וכך צריך לנהוג תמיד, שזוהי הדרך הטובה ביותר להעביר מסר לאלה העומדים מול... השיעור לעילוי נשמת יהודה כהן בן נפתלי ז"ל שהשבו עקדת שנתו. (שלמה אלביליה)

אבא, אני עזבתי. אל תחפש אחריי; תשמור על אמא, היא מסכנה בגללך"

אני בנימין, אב ל-7. הסיפור שלי זה על ינון הבן הבכור שלי.

הכל היה לפי התוכנית ולפי הציפיות שלי. בתלמוד תורה הוא לא היה מקבל ציון פחות מ-100. אני הייתי מאושר, עד כדי שכבר התרגלתי לזה, כי מבחינתי זה ככה צריך להמשיך, ויש לי בן כשרוני שעושה לי נחם.

ואז בישיבה הקטנה, החל השינוי. הוא הרגיש לא שייך לישיבה בה למד. היו לכך כמה סיבות, והראשונה שבהן, היא ההתעקשות שלי לשלוח אותו לישיבה שגדולה ממנו בכמה מידות. ולפני שהספקתי להציע מסגרת אחרת הוא כבר החליט שאין לו כוח לזה יותר. הוא רוצה להיות בבית, וזהו.

לא התרגשתי, ונתתי לו להיות בבית עד שיתייבש. אבל ינון לא התייבש, אלא הרגיש עם זה הכי טוב שבעולם. הוא פשוט נתקע בבית, והיה קם מאוחר - פעמים רבות בצהריי היום. זה היה אוכל אותי, ולא נתן לי מנוחה. הוא היה מבקש ממני כספים לכל מיני מותרות, ואני הייתי נותן לו בכדי שהמצב לא יהיה גרוע יותר.

רעייתי, חיה, הייתה סבלנית מאוד והכילה אותו בכל מעשה שעשה, רק אני הייתי קם בבוקר ונושך שפתיים על פריקת העול שלו. הייתי אוכל את עצמי ואפילו מדיר שינה מעייני לילות ארוכים. בפרט שהמדיניות שלה הייתה 'הכלה' ברורה, והוא הרגיש טוב מדי בבית ועשה כל העולה על רוחו.

כשהמצב הדרדר יותר וכלום לא עניין אותו, החלטתי לבדוד אותו ולתת לו חדר לבד בכדי שלא ישבש את הקו הברור בביתי. לא יכולתי לתת לו להיות עם האחים שלו, זה לא היה אפשרי במציאות בה הוא היה חי. רק שתבינו: הייתי רואה אותו בבוקר משחק במחשב, בעוד כל הילדים בבית מתארגנים למסגרות הלימוד, או כשהייתי חוזר בצהריים מהכולל הייתי רואה אותו עדיין ישן. ועם כל הקושי, החלטתי לשתוק כלפי חוץ, אבל בנפש פנימה, לא היה סוער ממני.

עברה שנה ושוב דבר לא השתנה. הרגשתי שאין תוצאות, ואני רק מטפח את הבן הסורר שלי. כי ככל שהוא גודל עוד קצת, מגיעים לו רעיונות חדשים. הייתי תמיד אומר לרעייתי: "נו, מה שווה כל השתיקה שלי, וכל הטיפוח וההכלה שלך? הנה, הוא רק נהיה גרוע יותר."

דווקא בגלל שרעייתי אישה מאוד חכמה ואינטליגנטית, באה מבית מאוד מלומד, ועוסקת בחינוך שנים רבות, היא הייתה תמיד מסבירה לי שלכל דבר לוקח זמן, והזמן עוד לא הגיע וצריך להמתין בסבלנות, ובאפיון גדול. החלטתי ללכת על זה, רק הודעתי לה: "אני לא קשור לכל הירידה הרוחנית הזו, ואין לי שום קשר להטבות ולטיפוח שאת מטפחת אותו."

חיה מאוד נפגעה מהמילים הללו, אבל לא יכולתי שלא לומר אותם.

המצב רק הלך והחמיר. הוא היה מסתובב בלי כיפה בבית, ורואה סרטים במשך הלילה כאילו אין מחר. אם מי מהאחים היה נוגע במשהו שקשור אליו, הוא היה צועק ומתלהם. אני לא מאמין שאני אומר את

זה, אבל הגעתי למצב שבכל מפגש עם ינון, הייתי מתמלא בעצבים. הרגשתי איך הוא סוחט ממני את הלב, ואת הכוח והגוף מאמא שלו. זה היה בלתי אפשרי מבחינתי.

ואז הגיע השלב של שינוי הלבוש שלו. הוא היה יוצא עם קפוצ'ון וטרנינג לרחוב, ועושה לי פדיחות ובושות. הוא שמח וזהל, ואני רק הולך ומתעצבן ברמה הגבוהה ביותר. לא ידעתי מה לעשות, בפרט שהתביישתי לשאול אנשי מקצוע, כי לא רציתי להאמין שזה הבן שלי, שעליו אני מתייעץ. עוד תסמונת הכחשה.

יש לי שכן קוראים לו ר' אריה, שבמשך הזמן ראה עם מה אני מתמודד. ערב אחד טרם נכנסתי לביתי, הוא בא אליי ואמר לי: "תקשיב לי מה אני אומר לך, הילד הזה הולך להרוס לך את החיים. תראה איך אתה נראה, חצי בן אדם". המילים שלו העלו לי את הטמפרטורות לשאי, והוא המשיך. "תראה, הבן שלי חזקי, התחיל לשנות כיוון, באתי אליו עם מזודה, אמרתי לו בצורה ברורה יתארוז לך כמה חפצים ותעוף מהבית שלי. ואני שלם עם מה שעשיתי. כי בבית שלך אתה חייב לתת גבולות, ולדעת את האויב."

המילים הללו בכלל תדלקו לי את המוח והעלו לי את העצבים. כבר בחדר המדרגות, תכננתי איך אני מעיף את הבן הסורר החוצפן הזה, את פורק העול הזה, את הנער הזה שבני הבית נרתעים מכל צעקה שלו. את האגואיסט הזה ששינה כיוון קיצוני כל כך, והפך להיות בהמה בצורת בן אדם.

נכנסתי הביתה, ומשהו הרס לי את התוכנית.

חמי וחמותי הגיעו לביקור.

נכנסתי לחדר שלי רותח מזעם, המילים של ר' אריה עשו את שלהם, הייתי מוסת ברמה הגבוהה ביותר. רציתי להיכנס לחדר, ולבצע את זממי, אבל נוכחותם של האורחים מנעה זאת ממני.

יום אחרי, הייתי בחתונה. לצידו ישב ישעיהו (40), חבר מהישיבה בה למדתי ולצידו ישב בחור ישיבה במלוא הדרו. שאלתי אותו בין הדברים מי זה היושב לצדו, והוא ענה לי משפט מעניין: "זה הנס הכי גדול שלי, איציק". ואז הוא מספר לי כאילו נשלח משמיים: "זה הבן שלי השני, הוא הנס הכי גדול שלי, לא בגלל הגיל שלו, אלא בגלל מה שעברתי איתו."

"הבן הזה עשה לי את המוות בבית, ירד לתרבות רעה ועשה מה בא לו, והגיע למקומות הכי מזעזעים שניתן. מה שנשאר לי היה רק לשבת עליו שבעה במושגים הקיצוניים. הלבוש, התספורת, המילים שיצאו לו מהפה... עוד דברים שאחסוך ממש."

"אני נהרתי בכל יום מחדש, לא ידעתי את נפשי", הוא סיפר בפנים חתומות.

הוא המשיך: "ואז החלטתי לקבל אותו איך שהוא. זה לא היה קל, אבל זו החלטה שהגיעה מאהבה גדולה אליו. חשבון פשוט נתן לי להבין, שאין מצב לגרום לו להיות טוב יותר מבחינה רוחנית בצורה אחרת. ולכן נתתי לו מקום בחי. זה החל בזה שסיכמנו בנינו, שאין דבר כזה לצאת מהבית בלי חיבוק מאבא. בתחילה הוא לא הבין מה עובר עליי, אבל ככל שהתמדתי בזה, זה הגיע למצב שהוא היה ממתין לחיבוק שלי."

כשהוא היה חוזר בליל שבת בשעות מאוחרות אחרי שהיה מטייל עם חבר מרעיו, נוער השוליים המשודרג של השכונה. הייתי קם במיוחד לשבת איתו על צלחת טשולנט וקולה קרה. מדברים, צוחקים, בדיחות, פוליטיקה, ועל כל מה שהיה בא לו. רק אחרי שנתיים קרה משהו מעניין... (המשך בשבוע הבא...)

הימים שח"בים לאכול בשר

לאחר שהעם מתלוננים שאין להם בשר ומשה עומד מולם ללא יכולת לספק את צרכיהם - מצווהו ה' לומר אל העם: **וַיִּתֶּן ה' לָכֶם בֶּשֶׂר וְאֶכְלֶתֶם**. לא יום אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים, וְלֹא מִמְּשָׁה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם. עַד חֹדֶשׁ יָמִים...

מבאר הרוקח: שאם נחבר את כל מספרי הימים שאמר משה: יום אֶחָד + יוֹמִים + מִמְּשָׁה יָמִים + עֶשְׂרֵה יָמִים + עֶשְׂרִים יוֹם + חֹדֶשׁ יָמִים, נקבל את מספר הימים במהלך השנה, בהם חובה עלינו לאכול בשר = **סה"כ 68 ימים**.

כעת נבדוק כמה ימים בשנה אנו מצווים לאכול בשר:

מספר השבתות בשנה -	52
ראש השנה -	2
סוכות וחול המועד -	6
פורים -	1
פסח וחול המועד -	6
שבועות -	1

סה"כ 68 ימים

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

פרנסה נסית

מקובלת היא האמרה "פרנסה מן השמים", אך מן השמים בלבד אין זה מספיק, אף על האדם עצמו מוטלת החובה לפעול, לעשות ולעבוד, ומן השמים יסייעו בידו. כך יזכה הוא לפרנסתו **וכך מן הראוי שיתנד את ילדיו**. עומד על כך רבי מאיר (משנה קידושין פ"ב, א'). "לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה, ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו, שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות, אלא הכל לפי זכותו". ואף על פי שאמר (שם, ע"ב): "תניא רבי נהוראי אומר: מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד בני אלא תורה". כבר אמרו (אבות פ"ב) "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ". וכן "אם אין קמח אין תורה". ואמרו (ברכות, ל"ח): "הרבה עשו כרבי ישמעאל (תורה עם עבודה) ועלתה בידם, כרבי שמעון בר יוחאי ואל עלתה בידם". אלא זרות הראשונים שעשו מלאכתם ארעי ותורתם קבע - זה היה נתקיים בידם.. וכבר כתב הרמב"ם (הלכות מתנות עניים פ"י הי"ח): "לעולם ידחוק אדם עצמו ויתגלגל בצער ואל יצטרך לבריות ואל ישליך עצמו על הצבור. ואפילו היה חכם ומכובד - והעני, יעסוק באומנות, ואפילו באומנות מנוולת ולא יצטרך לבריות".

כל הישועות והברכות כליסיים וטובה בכורי
שתרמו לסעודה הרביעית בליוון שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת החד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

כרכה אהנה
מזל-בנימינה בת רחל שתזכה בבריאות ובפרנסה, אושר ושלווה, וזיווג לדעייה בת מול-בנימינה וזוגיות מוצלחת מול-בנימינה בת מול-בנימינה וברכה לאביסל ואבי וילדיהם הרב, הבר ודו

הק"ה אנה, הק"ה אנה, הק"ה אנה
מזל טוב ואיחולים לבניים יניב וסימה טסה דוד ונעמה יערי לנישואי דביר עם מיטב יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "עני הגון בעני הגון דבר נאה ומתקבל" שיוזבו השנה לזרע קודש בר-קיימא

כרכה אהנה
יהיאל ורביה מדעי הקביה יעלה להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, ריאת ה' היא אוצר ועליהם יציץ נורם. יהי אירוד מיהם טוב ושנותיהם בנעימים

עשרים שלוש שנים משדרים
את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם ג"כ" משדר בליוון בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרחי"ג יצחק יוסף שלטיא בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הניסאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

הק"ה אנה, הק"ה אנה, הק"ה אנה
מזל טוב ואיחולים לבניים נפתלי ויתמר יצחק פור יזינג ורחל סאסי לנישואי אביאל עם אביטל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "עני הגון בעני הגון דבר נאה ומתקבל" שיוזבו השנה לזרע קודש בר-קיימא

כרכה אהנה
לאיילן וקטי יסמי בהגיע זילם למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יעלה בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ונחת ושלווה ליהודה ואיריס נסמי ולמשפחת אליאסי

כרכה אהנה
למשה וצביה ג'רפי זכות ותרומתם לעלון שיוזבו בבריאות ובפרנסה טובה, אושר ושלווה, אריכות ימים ושנים הקביה ישלם שכרם וימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ולעני אברהם בן יחיא ז"ל

כרכה אהנה
ליהודה ואיריס נסמי שתתמוך בסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים וירונו נחת מיוצאי חלציהם. לרפואת איריס בת שהי להבדיל לעני שהי בת שמואל ז"ל

כרכה אהנה
מזל טוב ואיחולים לבניים ג'ד-עמוס ושכולמית ג'ה"ל ירבינו והאזולה ימיני לנישואי עוז עם מייזינג יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "עני הגון בעני הגון דבר נאה ומתקבל" שיוזבו השנה לזרע קודש בר-קיימא

לעני הצנוע והענוה **אברהם נדבי** בת משה ז"ל בן יחיא ז"ל ט"ז סיון פקדת שנתו

לעני הצנוע והענוה **יהודה כהן** בנפתלי ז"ל השבוע פקדת שנתו

סוכה אהנה
אשה דויזדה בת שמואל ופרי ז"ל כ"י סיון פקדת שנתה

נסיעה ליום האזכרה של הראש"ל הרחי"ג **מרדכי אליהו זצוק"ל** בה המנוחות ירושלים אי"ה ביום שלשי כ"ד בסיון (13-06-23) ותפילה ב-"קבר רחל" 17:00 יציאה מבניי"כ "יחזקאל הנביא" יבנה 052-6909295 054-7743834 כל הקודם זוכה

מנצח ורביה שרעבי לרגל הולדת הבה"ת יהי רצון שתגדל כאמתנו שרה רבקה רחל ולאה תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה לארץ ואריות שרעבי למאיר ועמיה חגיבי

כל הישועות והברכות כליסימה אכ"ביה
שתתמוך בסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירונו נחת מיוצאי חלציו. להבדיל לעני יהודה בן נפתלי ז"ל

שבת שלום ומבורך

לניצחון נשמת :

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברבוטה ז"ל דניאל אזולאי בן רינה ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל אשי נאמן בת זליכה ז"ל פריחה אסדגי בת סולטנה ז"ל

מרבכי (מווד) מוסאי בן אסתר ז"ל שלמה יום-טוב בן טאוס ז"ל שמשון יונה בן יפה ושלמה ז"ל יצחק סגב בן אסתר ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל פריחה גוזלן בת רבקה ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו יעקב נאמן בן חאנוס הי"ו שלום-אבשלום רמאל בן חיים ושודיא הי"ו שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת זליה מוסאי בת שרה מנב"ת דליה נסימי בת גוג'יה מנב"ת בהטרי אראבן בת נוצר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רמאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרים מנב"ת